

Lanczkor Gábor

A FEHÉR-TAVI DARVAK

Úgy szállnak föl a nádcsomók tagolta
Víz sötétlő színéről,
Párban vagy hármásával, ötösével,
Hogy mire összegyűlnek csapatokba,
Számíthatatlan, szerteséjjel

Kirajzanak
A körben szürkéllő mezőkre,
Addigra fegyvertelen férfiakkal
Nem gondolnak: pedig a sok-sok távolodó V alak
Hegyes irányzéka a novemberi hajnal

Hasadtán a friss levegőt úgy karmolássza
A három közeli barát között,
Kik a magaslesen vacognak,
Ahogy a kelő nap visszacsavart lángja
Lombtalan akácoknak

Új töviseket ígér.
Ha az enyhe tél begorombul,
Kirúgatva költözik a fehér-tavi populáció:
Nagy latin kezdőbetűikként
Megannyi csonkolt V alliteráció

Indul útnak a téli magyar pusztaságról
A sápadtan delelő nap iránt.
Vak vagy? Testvérek, kiegészíthetitek mindketten,
Darvakkal a fagyos hajnali ég amit ábrázol,
Bámulja három jóbarát.